

J.nr. 13-6616118
Den 17. december 2013

Til Folketinget – Finansudvalget

Hermed sendes svar på § 9 spørgsmål 1 af 12. december 2013 til aktstykke nr. 55.

Jonas Dahl / Frank Høj Jensen

Spørgsmål

”Vil ministeren oplyse, hvordan aktstykkets ændrede principper harmonerer med måltallene i finansloven?”

Svar

Jeg kan henholde mig til følgende, som jeg har modtaget fra SKAT:

”Måltallet på finanslovens § 9 vedrørende ”Restancer-øvrige, Inddrivelsesprocent for øvrige restancer” omfatter ikke skatter og afgifter, men vedrører restancer til andre fordringshavere end SKAT, jf. anmærkning 5 og 6. Allerede fordi aktstykket alene omfatter SKATs egne selskabsskattekrav, er der ingen påvirkning på opgørelsen af dette måltal.

I måltallet på § 9 for skattegabet indgår bl.a. kalenderårets nettotilgang af skatte og afgiftsrestancer. Den ændrede regnskabspraksis er alene af regnskabsmæssig karakter og har ingen indflydelse på måltallet.

Uafhængigt af den regnskabsmæssige praksisændring, der er omfattet af aktstykket, vil der være en mindre portefølje af krav, der fremover ikke indgår i nettotilgangen af skatte- og afgiftsrestancer. Det drejer sig om selskabsskatter fra virksomheder med mindre end 250 ansatte, hvor der er meddelt ligningsmæssig henstand efter skatteforvaltningslovens 51, fordi selskabet har klaget over skatteansættelsen. Sådanne beløb kan ikke inddrives efter reglerne i inddrivelsesloven og indgår følgelig ikke i EFI og dermed heller ikke i de fremtidige restanceopgørelser. Såfremt SKAT vinder skattesagen og kravet ikke bliver betalt, vil kravet til den tid indgå i restanceopgørelsen. Set over kravets samlede ”liv” har denne ændring ingen indflydelse på nettotilgangen.

Når SKAT i årsrapporten vurderer målopfyldelsen af finanslovsmålet vedrørende skattegabet, vil betydningen af de ændrede opgørelsesprincipper, som følge af EFI, indgå i vurderingen.”